

In Memoriam

Johannes Jouke Schilstra
28 februari 1915 - 9 februari 1998

Johan Schilstra had hart voor de volkskunde, maar ook voor zijn beroep als leraar. Toen hij in 1946 de HBS in Enkhuizen binnenkwam, bleek dat al gauw. Aan zijn vak Engels, was in de oorlog niet veel gedaan. Het schoolklimaat was nogal rommelig. Schilstra kreeg er weer snel de wind onder. Niet alleen omdat hij streng en veeleisend was, maar veel meer vanwege zijn enthousiasme, zijn geestdrift. Het leren van een taal was niet genoeg. Ook de geschiedenis van land en volk van die taal werden bij het leerproces betrokken. Aan de door hem georganiseerde reizen naar Engeland heeft een hele schoolgene-

ratie de mooiste herinneringen. Voor mensen had hij een brede belangstelling, voor dingen ook. Maar nog het meest hield hij zich bezig met de wijze waarop die mensen met die dingen omgingen, hoe ze gemaakt en gebruikt werden en waar het ambacht de kunst inspireerde. Het lag in zijn natuur dat hij makkelijk een prominente rol ging spelen in die kringen die zijn belangstelling deelden. De Vereniging van Vrienden van het Zuiderzeemuseum en de Vereniging Oud Enkhuizen zagen hem graag tot hun bestuur toetreden. Zij hebben in grote mate van zijn kennis van de volkskunst gebruik mogen maken.

En de contacten bleven, ook toen hij al lang Enkhuizen had verwisseld voor Bergen.

Bijzonder enthousiast kon hij zijn over zijn oud-leerlingen. De meesten van hen kende hij nog bij naam, zelfs op klassenreünies was hij vaak aanwezig. Dat in zijn rouwadvertentie een groet aan die oud-leerlingen is opgenomen, zal velen van ons ontroeren. Er zal nog vaak met warmte over hem gesproken worden.

Pieter J. de Vries
namens het bestuur van Vereniging
Vrienden van het Zuiderzeemuseum